

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

10. KVĚTNA 2020

Z obsahu:

**Dejme v sobě prostor
Božímu Slovu**

Homilie papeže Františka
při mši svaté v neděli
Božího slova
26. ledna 2020, Řím,
bazilika sv. Petra
- strana 2 -

Blahoslavený Ivan Merz
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczowské (1)**
Alice Lenczowská
- strana 6 -

**Latinská Amerika
se zasvětila Panně Marii
Guadalupské**
- strana 7 -

**Italský kněz: Za koronaviru
pedofilové slaví**
- strana 8 -

Nejkrásnější květ ráje (2)
Kardinál Alexis Henri
Marie Lépicier O.S.M.
- strana 9 -

Hlas umlčené Církve (1)
Příklad významné
italské mystičky
a stigmatizované
Boží služebnice Marie
Terezie Carloni
- strana 11 -

Foto © Jirí Koleček

Dejme v sobě prostor Božímu Slovu

Homilie papeže Františka při mši svaté v neděli Božího slova

26. ledna 2020, Řím, bazilika sv. Petra

„Ježíš začal hlásat.“ (Mt 4,17) Takto uvádí evangelista Matouš Ježíšovu veřejnou službu. Ježíš, který je *Slovem Božím*, přišel, aby k nám promluvil svými slovy a svým životem. Tuto první Neděli Božího slova se vydáváme k počátkům jeho hlásání, k pramenům Slova života. Pomůže nám v tom dnešní evangelium (Mt 4,12–23), které podává *jak, kde a komu* začal Ježíš hlásat.

1. *Jak* začal? Velmi jednoduchou větu: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ (Mt 4,17) Toto je zá-

klad všech jeho promluv, totiž sdělení, že nebeské království se přiblížilo. Co to znamená? Nebeským královstvím se rozumí Boží království, totiž způsob Božího kralování, vztahování se k nám. Ježíš nám nyní říká, že se nebeské království přiblížilo a že Bůh je blízko. To je první novost, první poselství: Bůh není daleko. Ten, kdo přebývá v nebesích, sestoupil na zem, stal se člověkem. Odňal zábrany, zrušil distance. Nestalo se tak naší zásluhou. On sestoupil a vyšel nám vstříc. Bůh má od začátku ve zvyku být svému lidu na-

blízku. Již ve Starém zákoně stojí: „Kde je národ, jemuž by byli bohové tak nablízku, jako je Hospodin, náš Bůh?“ (Dt 4,7) A tuto blízkost ztělesňuje Ježíš.

Je to poselství radosti: Bůh nás přišel osobně navštívit, stal se člověkem. Nepřijal naše lidství z pocitu odpovědnosti, nýbrž z lásky. Z lásky si bere naše lidství, neboť je miluje. Bůh si vzal naše lidství, protože nás má rád a zdarma nám chce dát spásu, kterou nemůžeme dát sami sobě. Touží být s námi, obdarovat nás krásou

Pokračování na str. 13

Editorial

Buď všechno, anebo nic. Motto, kterým dala svému životu směr služebnice Boží Marie Terezie Carloni (str. 11–13), vyjadřuje jednu z podstatných vlastností víry: je-li již dostatečně pevná a jsme-li zamilováni do předmětu naší víry – v našem případě je to Trojjediný Bůh –, pak je jeho přítomnost v našem životě pro nás vším a všechno ostatní ve srovnání s ním považujeme za nic. (srov. Flp 3,7–8) Víra v Trojjediného Boha je také vírou ve vtěleného Božího Syna Ježíše Krista, a to ukřižovaného a vzkříšeného. Skrze Ježíše pak poznáváme Otce a přicházíme k němu, a tak se rovněž stáváme svědky jejich soupodstatnosti s třetí Boží Osobou – Duchem Svatým, o němž už svatý Augustin říká, že je „láska mezi Otcem a Synem“. Po pozorném čtení dnešního evangelia a rozjímání o něm (str. 3) bychom měli ve svém srdci nejen obnovit svoji lásku k Otci, Synu a Duchu Svatému, ale ještě více ji prohloubit, a to nejlépe do krajnosti. Čili: Buď se necháme proměnit tak, že Trojjediný Bůh bude pro nás vším, anebo si i nadále ponecháme nějaké další „své radosti a zdroje štěstí“, které však v konečném důsledku neznamenají pro náš věčný život a naši spásu nic, anebo jsou dokonce pro nás přítěží před Boží spravedlností. Je to volba, která se nevztahuje jen na pátou neděli velikonoční, ale je volbou každodenní, permanentní.

Zvolit Boha však ještě neznamená, že jsme zvítězili. Satan se totiž snaží odlou-

čit, možná přesněji řečeno, odloučit duši člověka, který se přimkl k Bohu. Taková duše je totiž pro něho mnohem zajímavější než ta, kterou má již dobře spoutanou hříchem a která mu v dané chvíli již patří. Můžeme tedy nabýt dojmu, že dosažení svatosti života, nutně spojené s volbou Boha, není snad ani pro nás ubohé, kteří jsme nějakým způsobem víc pozadu než mnozí jiní ... že svatost je vyhrazena jen duchovní elitě. Z tohoto omylu nás vyvádí svatý apoštol Petr (srov. 1 Petr 1,15–16), který říká, že je přece psáno, abychom byli svatí jako ten, který je Svatý (srov. Lv 20,7). Ale také sám Ježíš nás skrze mystické duše vybízí ke svatosti, a to odhalením zraňování jeho milujícího Srdce hříchy i s jeho milosrdenstvím, které je otevřeno každému, kdo lituje svých hříchů a s kajícím srdcem se obrátí k Bohu. A častokrát připomíná i příčinu nezdarů či ochabnutí v úsilí o svatost, o obrácení: „Nespoléhej na sebe, ale na mne.“ Tato slova najdeme i v duchovních zápiscích polské mystičky Alice Lenczewské, k jejímuž duchovnímu pokladu se ve větší šíři zase na stránkách Světla vracíme. (str. 6–8)

Buď všechno, anebo nic. Podobně to viděl již v mladém věku blahoslavený Ivan Merz, když si do svého deníku poznamenal: „Buď být katolík, nebo nic.“

(str. 4–5) Když si uvědomíme, jaký duchovní program si stanovil ve svých 21 letech, možná se budeme muset poněkud rdít hanbou... Kolik je nám? Jsme schopni něčeho podobného? A to byl jen počátek jeho duchovní cesty! Jeho usilovný duchovní růst nám může být vodítkem, jak vyjít z krize posledních týdnů, měsíců – ať už společenské, zdravotní, nebo duchovní. Jestliže nevyjdeme z ní my jakožto křesťané lepší, pevnější ve víře v Trojjediného Boha, více prozáření skutky této víry, otevřenější působení Božího Slova v nás, pak jen stěží bude lepším náš svět. A jistě nikdo nepochybuje o tom, že každý neseme svůj díl zodpovědnosti za svět...

Obracejme se proto ve chvílích zkoušek a Božích výzev k té, která již obstála a kterou nám Ježíš dal za naši Matku: „Královno všech svatých, Ty jsi moje milující Matka. Přijmi moji ubohost a slabost, s níž se nyní k Tobě obracím. Prosím, pomoz mi mít Boha vždy na prvním místě, ať je pro mne vším a ať mě láska k němu pobízí k úsilí o svatost života. Bojím se, že zklamou jeho i sebe, ale vím, že mi Bůh dává všechny prostředky k tomu, abych obstál. Svatá Boží Rodičko, skryj mě pod svůj ochranný plášť a povzbuď mě svoji mateřskou láskou a péčí, když slabnu, a zprostředkuj mi, prosím, všechny ty Boží milosti, které mi pomohou znovu zesílit. Sláva Otci...“

Daniel Dehner

V minulém setkání ti Pán představil bolestnou skutečnost, že se i mezi svými můžeš setkávat s neupřímností, nepřátelstvím, a dokonce i zradou. Jestliže tě to naplnilo smutkem, kterého se nemůžeš zbavit, vrať se dnes opět k němu. On vidí do tvé duše a ví, co tě trápí. Dnes má pro tebe slova radostné útěchy. Otevři se proto s důvěrou těm jeho slovům, jimiž promlouval i ke svým přátelům právě poté, co předpověděl jejich nadcházející slabost, zbabělost a zradu.

Když tě Pán dnes chce potěšit, činí tak s nevýslovnou láskou a něžností, tak jak se těší milované dítě. Poslouchej pozorně jeho slova a ulož a přechovávej je ve svém srdci:

„Neboj se, zažeň všechnu úzkost ze svého srdce. Pozvedni svůj pohled výše. Zde uprostřed bojů, zmatků a nástrah není přece tvůj domov. Čeká na tebe lepší příbytek, který připravuji pro tebe já sám. Až přijde čas, já sám přijdu, abych tě vzal k sobě. Vždyť všechno, co dělám, dělám jen a jen proto, abys byl jednou se mnou i tam, kde jsem já. A cestu, po které jdu, přece znáš.

Ty nevíš, kam jdu, a neznáš cestu? Já sám jsem ta cesta. Já jdu k Otci a ti, kdo budou se mnou, budou se mnou u Otce. Já jsem ta jediná cesta, jak přijít k Otci. Přišel jsem od Otce, sestoupil jsem, abych byl mezi vámi jako jeden z vás a ukázal vám Otce. Kdo vidí mne, vidí i Otce. Kdo pozná mne, poznává Otce. Já a Otec jsme jedno. Kdo jde se mnou, nikdy nezůstane sám.

Ale já jsem nejen cesta. Jsem také pravda. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych oznámil světu pravdu. Zjevují ti pravdu o Otci, ale zjevují ti pravdu i o tobě. Beze mne bys nikdy nevěděl, kdo jsi. Jen ode mne se dovídáš, že jsi můj bratr, jen já tě mohu ujistit, že můj Otec je i tvým Otcem a že jsi jeho milované dítě. Jako Otec miluje mne, i já miluji tebe. A jako já miluji tebe, tak tě miluje i můj Otec. Já a Otec jedno jsme, Otec je ve mně a já v Otci, a jako já jsem ve svém Otci, tak ty jsi ve mně a já v tobě. Přišel jsem, abychom i my byli jedno. Čeho by se mělo děsit tvé srdce? A já jsem nejen

cesta a pravda, jsem také život. Přišel jsem za tebou, abys měl život a měl ho v hojnosti. Přijmi můj život. Kdo hledá svůj život, ztratí ho, ale kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne ho. Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky.

Tento můj chléb je mé tělo, které obětuji za život světa.

Věříš mi? To, co ode mne slyšíš, není ode mne, ale od Otce, kte-

rý ve mně přebývá. Kdo věří ve mne, toho miluji a přebývá ve mně a já v něm. Pak bude činit skutky, které já činím, ano i větší skutky bude činit. Nemyslí při tom jen na divy a zázraky. Největší skutek, který já činím, není vzkříšení Lazara, ale to, že jsem poslušný až k smrti a obětuji svůj život za život světa. Největší skutek, který já činím, je ten, že zjevují světu svého Otce. Chceš dělat mé skutky se mnou a ve mně? Pros o to v mém jménu, a já je budu konat spolu s tebou tak, aby se tvé srdce nechvělo úzkostí. Pak bude tvé světlo svítit před lidmi, aby viděli na tobě mé skutky a velebili našeho Otce, který je v nebesích. Tak půjdeme spolu k Otci. Věříš mi?“

Pokloň se svému Pánu s hlubokou úctou a vděčností, že s tebou činí veliké věci, větší, než můžeš pochopit. Jestliže se tvé srdce chvělo úzkostí, bylo to jen proto, že ses ještě nepřipojil plnou vírou a bezvýhradně k Pánu, živému kameni. Nedívej se na něho očima nedůvěry, ale očima jeho Otce, neboť v jeho očích je vyvolený a vzácný, v něm nachází Otec své zalíbení. Spolu s ním a v něm i ty jsi živým kamenem, takovým, z jakých Duch buduje svatý Boží chrám.

Tobě, který věříš, to přináší nejvyšší čest, takže nebudeš zahanben, ani když svět šlape po tvé cti. Neboť všechno strádání, kterého se ti dostane, všechny potupy a urážky těch, kteří neuvěřili, se ti změní na vzácnou příležitost z popudu a v síle Ducha přinášet oběti Bohu Otci příjemné pro tvého Bratra Ježíše Krista, který je s tebou.

Čím více jsi jedno s Pánem, živým kamenem, základním nárožním kamenem, přes který klopýtají ti, kteří ho zavrhlí, tím více i do tebe budou narážet, protože i ty budeš spolu s ním pro ně překážkou, přes

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 6,1-7

V těch dnech, když počet učedníků rostl, začali helénisté projevovat proti Hebrejům nespokojenost, že prý jejich vdovy jsou při každodenním podělování zanedbávány. Dvanáct apoštolů proto svolalo veškeré množství učedníků a řekli: „Nebylo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol. My však se chceme nadále věnovat modlitbě a službě slova.“ Ten návrh se zalíbil celému shromáždění. Vyvolili tedy Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, dále Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmena a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly a oni na ně za modlitby vložili ruce. Boží slovo se šířilo stále více a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velké množství kněží poslechlo a přijalo víru.

2. čtení - 1 Petr 2,4-9

Milovaní! Přistupujte k Pánu, k živému kameni, který lidé sice odhodili, ale který je v Božích očích vyvolený a vzácný, a vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvem, které přináší duchovní oběti, Bohu příjemné

Dokončení na str. 5

kterou klopýtají s nelibostí a odporem. Ale nic z toho už nemůže narušit tvou radost, neboť jsi v Pánu a u Pána, který je cesta, která vede k Otci, pravda, která osvobozuje, a život, který nikdy nepomine: nic ti tedy neschází. Tvá čest a tvá radost je v tom, že patříš k vyvolenému rodu, královskému kněžstvu, svatému lidu, který patří Bohu jako vlastnictví. Tato tvá víra je podivuhodné světlo, ke kterému tě Pán povolal ze tmy.

Hle, Pánovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo doufají v jeho milost, aby jejich duše vyrval ze smrti, aby jim zachoval život i v době hladu. Miluje spravedlnost a právo, země je plná jeho milosti. Radujte se, spravedliví, a oslavujte Hospodina.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 33

Blahoslavený Ivan Merz

Jeho úmrtí zvěstovaly veřejnosti zvony záhřebské katedrály, jež jinak označovaly výlučně smrt biskupů či arcibiskupů. Nyní ohlašovaly, že zemřel 31letý muž, o němž jeden katolický věstník napsal: „Nikdy neoblékl sutanu, přesto byl pilířem Boží Církve.“ Titulky jiných tiskovin pro něho používaly označení jako „Světlo na hoře“, „Rytíř Krista Krále“, „Papežův muž“ či „Boží muž“.

Zhruba dvě desetiletí byl tento „Boží muž“ jménem Ivan Merz občanem Rakouska-Uherska, takže je tak trochu i náš. Onoho 16. prosince 1896 se totiž narodil v bosenské Banja Luce, jež byla součástí c. a k. mocnářství.

Rodiče, kteří byli prodchnuti myšlenkami liberalismu, měli k Bohu daleko, a nebýt studia na místním gymnáziu, dost možná by v této uctivé vzdálenosti udrželi i svého jediného syna. Ten však měl na gymnáziu štěstí na profesory, jmenovitě na Ljubomira Marakoviće, pod jehož vlivem se začal po malých krůčcích přibližovat k Bohu. „*Katolický laik mě zachránil pro věčnost*“, přiznal později.

Svědectvím těchto krůčků je Ivanův deník, který si díky Marakovićově výzvě vedl. Hemží se to v něm zodpovězenými i nezodpovězenými otázkami stran života a víry, úvahami na věroučná témata i průhledy do jeho osobního života, jímž vévodí hořkost ze sebevraždy milované Greta Teschnerové. Tehdy si jako 17letý (!) do deníku zapsal mj. tato slova: „*Svět v ní viděl pouze fyzicky přitažlivou dívku. [...] V Travniku [bosenské město – pozn. autora] neměla nikoho, kdo by jí rozuměl, a byla z toho nešťastná, jakkoli si to ani neuvědomovala. Když byla taková, měla mě ráda, ježto věděla, že v ní nevidím jenom ženu, ale i člověka. Nazývala mě svým přítelem. Náš duchovní vztah stál – musím to s odstupem času přiznat – v jistém slova smyslu (ne však úplně) na erotických základech. Jenom Bůh ví, zda bych byl schopný tak velké lásky, kdyby neměla tyto základy.*“

Jak vidno, hrála zde pořád ještě značnou roli tělesnost, neboť ještě nebyl jako katolík zcela zformovaný. Neznamenalo to ovšem, že by byl mladý Merz nějaký zhýralec. Když jej rodiče v roce 1914 poslali na vídeňskou vojenskou akademii, vydržel v ní kvůli tamním otřesným poměrům pouze tři měsíce.

„Při přísaze důstojníci slibovali, že všechno své i sebe samé skládají jako oběť Bohu, císaři a vlasti, a mí kolegové se zpíli jak dobytek. Kleje se tu chorvatsky, vyprávějí se oplzlosti, zvrací se a plive na podlahu. Někteří právě sedí na podlaze a chlemtají šampaňské. Jsou to titíž, kteří se mi včera smáli, protože jsem se učil latinu, neboť lnu k nehmotným věcem.“

Těžko mohl mladý muž milující literaturu a umění vydržet v popisovaném prostředí. V hlavním městě mocnářství sice zůstal, avšak zapsal se na práva. „*Bud' být katolík, nebo nic*“, zaznamenal si tehdy do deníku slova svědčící o tom, že ve svém hledání našel cíl. Dalším potvrzením Ivanova dozrání je složení slibu zachovat čistotu do svatby. Složil jej v roce 1915 – v den slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie.

Jeho čerstvě nalezenou víru pak upevnily válečné prožitky, když v roce 1916 musel narukovat a po krátkém důstojnickém kurzu byl velením vyslán na italskou frontu. Míra utrpení přesahující všechny dosavadní představy o něm utvrdila Ivana v tom, že jedině v Bohu může najít pokoj a dobro a že svět odbožštěný je peklem na zemi, podobným tomu, jaké poznal v úděsných podmínkách zákopů.

Ještě v nich si sám pro sebe vytyčil jedenáctibodový duchovní program, jímž se chtěl od nynějška řídit. Při jeho čtení nezapomínejme, že mu v té době bylo 21 let... Vypadal následovně:

1. Snažit se pokorně plnit Boží vůli. Nebýt příliš lačný vzdělání a pracovat podle svých sil. Vzdělání nesmí být cílem, má vést k upevňování Božího království na zemi.

2. Přes všechnu lásku ke svému zaměstnání se nemá člověk stranit ostatních lidí, má se účastnit společenského života a pomáhat potřebným.

3. Vstoupit do řad místního laického společenství sv. Vincenta z Pauly a vídeňského „Chorvatska“ [společenství chorvatských katolíků ve Vídni – pozn. autora].

4. Jíst jen dvakrát denně a díky tomu dosáhnout hmotné svobody. Jinak nejíst, i kdyby někdo jídlo nabízel.

5. Nezapomínat na boj se svým tělem. Spát na tvrdém loži, brzy vstávat, jednou za čas praktikovat přísný půst a díky tomu moci nakládat se svým tělem podle libosti.

6. Dbát přitom o zdraví a dobrý vzhled. Nová generace musí být zdravá, veselá a pěkná. Ošklivost je důsledkem hříchu. Proto musí člověk starost o vlastní zdraví a dobrý vzhled chápat jako prostředek vedoucí k vítězství nad sebou samým a k posilování vlastní vůle.

7. Nikdy nezapomínat na Boha. Nepřetržitě usilovat o sjednocení s ním.

8. Každý den, nejlépe ráno, věnovat hodinu modlitbě a rozjímání, pokud možno být na mši svaté nebo adoraci. V tuto hodinu, která se má stát zdrojem celého dne, zapomenout na okolní svět a na všechny jeho bolesti, zapomenout i na všechna životní trápení a díky tomu být klidný jako v matčině náručí.

9. Během té hodiny se mají rodit plány na daný den, má se v ní rozjímat o vlastních chybách a modlit se o milost potřebnou k vítězství nad sebou.

10. Po skončení války už v žádném případě nežít jako před ní. Je třeba započít úplně nový život v duchu objeveného katolicismu.

11. Kež sám Pán k tomu všemu dopomáhá, jelikož člověk sám ze sebe nezmůže nic.

Po skončení války se vrátil do Vídne a konečně začal studovat milovanou literaturu, k ní si zapsal ještě romanistiku a germanistiku. Z té doby pochází i zápisek z deníku, kdy si muž obývající vedlejší pokoj přivedl večer prostitutku. Ivan Merz sugestivně popisuje, jak „*pocítil tu duchovní prázdnotu, jaká vedle panuje, něco, co nemá nic společného se životem, odtrhnutí se*

od něj, čern, beztvárnost. [...] Pocítil jsem z vedlejška děs, v němž se odehrává jedna velká lidská tragédie, jež ničí existenci duchovního člověka, jež z nepochopitelné velikosti lidské důstojnosti sráží tohoto člověka titánskou silou do propasti bytí beze smyslu... Nejrady bych ji pozval k sobě, abych jí nějak pomohl.“

V roce 1920 dostal Ivan stipendium na studium na pařížské Sorbonně a Katolickém institutu. Ve městě nad Seinou nadále prohluboval svůj náboženský život a nadále jej musel hájit před rodiči, kteří nelibě nesli synovo proměněné založení. „*Katolická víra je mým životním posláním a měla by být pro každého člověka bez výjimky,*“ vyznal v jednom dopise matce.

V Paříži díky svému asketickému způsobu života ušetřil tolik peněz, aby jimi mohl podporovat jednu chudou rodinu. Právě tam si vytyčil nový duchovní program, jímž ještě zpřísnil svůj dosavadní režim:

1. *Spávat na zcela tvrdé podložce.*
2. *Celé tělo denně mýt ve studené vodě.*
3. *Ráno nejít.*
4. *V pátek zakoušet hlad.*
5. *Častěji přestávat jíst, když jídlo obzvláště chutná.*
6. *Bez ohledu na vnější podmínky denně cvičit.*
7. *Nikdy nemluvit o sobě.*
8. *Jíst pouze oběd a večeři.*
9. *Jednou měsíčně po dobu 24 hodin nic nejíst a nepít.*
10. *Svámi přebytky obdarovávat chudé.*
11. *Nikdy nemluvit o svém trápení.*
12. *Mluvit co nejméně.*
13. *Každý den se alespoň jedenkrát v naprosté usebranosti pomodlit.*
14. *Nevyhýbat se nepřijemným situacím.*
15. *Blahořečit své bolesti.*
16. *Občas si dobrovolně a nikým nepozorován bolest způsobovat.*
17. *Občas se probudit z nejsladšího spánku a pozorovat hvězdy.*
18. *Jít v nejtemnější noci na obávaná místa, překonat tak strach a posílit svou víru.*
19. *Ponížení způsobené lidmi přijímat s radostí.*
20. *Nikdy se zcela a naprosto neoddat vzdělávání.*
21. *Být v bezprostředním kontaktu se životem.*

S úspěšným ukončením magisterských studií dal Ivan v Paříži i Vidni a rozjel se do Záhřebu, kde učil němčinu a fran-

couzštinu na tamním klasickém arcidiecézním gymnáziu. V Záhřebu obhájil i doktorát na dvě svá milovaná témata – liturgii a literaturu (*Vliv liturgie na francouzské spisovatele od Chateaubrianda do dneška*). Nebyl ale jen učencem, do života se v duchu bodu č. 21 svého duchovního programu zapojoval aktivně, v různých katolických organizacích například vedl mládež. V roce 1922 byl zvolen předsedou Chorvatského katolického svazu mládeže, a dokonce mu vymyslel heslo: „*Obět - Eucharistie - Apoštolát*“. Připočteme k tomu modlitbu a úctu k Panně Marii a dostaneme pěti hlavními pilíři života dr. Merze.

Z této pozice se Ivan snažil na mladé co nejvíce působit, vštěpoval jim lásku a poslušnost k Církvi, lásku k liturgii a učil je vnímat její význam, aby díky správnému chápání jednotlivých úkonů a gest na ní získávali hlubší účast a ještě více se tak spojovali s Bohem. Odmítal jakoukoli politickou angažovanost, prvořadým a vlastně i jediným posláním katolických organizací bylo pro něj působení duchovní.

Proto mládež vedl ke správnému chápání lásky, manželství a sexuality. Ivanův

apoštolát probíhal i na stránkách knih a časopisů – psal zasvěcené články nejen o liturgii, nýbrž i o hospodářské a společenské problematice, o hudbě, tanci, módě, filmu, o rodině, postavení ženy ve společnosti atd. Pro mladé muže sepsal příručku *Ty a Ona*.

Ivan se dost vážně zaobíral myšlenkou vstupu k jezuitům. Po jedné ignaciánské exerciciích však poznal, že jeho místo je v organizacích mládeže. V témže roce (1923) rozšířil svůj slib z roku 1915 zachovat čistotu – a rovněž 8. prosince jej uzavřel do konce života.

Ivanovo nasazení bylo obdivuhodné, zvláště vezmeme-li v úvahu, že byl často nemocný. Postihoval ho zánět v krku, zánět žeber a plicních hrotů. Podstoupil operaci čelistních dutin, žel, nepodařenou. V důsledku toho onemocněl zánehem mozkových blan. Protože neměl naději na vyléčení, pozvolna umíral. Ještě 9. května 1928 mu sám Svatý otec Pius XI. poslal telegramem své požehnání. Den nato, 10. května 1928, Ivan Merz zemřel. Blahořečil ho 22. června 2003 při své návštěvě jeho rodné Banja Luky papež Jan Pavel II.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

skrze Ježíše Krista. V Písmu o tom stojí: „Hle, kladu na Sión kámen vyvolený a vzácný, kámen nárožní. Kdo v něj uvěří, jistě nebude zklamán.“ Vám tedy, protože věříte, přináší čest, ale těm, kdo nevěří, je to „kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopytá“. Narážejí na něj, protože odmítli přijmout víru. K tomu také byli určeni. Vy však jste „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal“ ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu.

Evangelium - Jan 14,1-12

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když

odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce – a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: »Ukaž nám Otce«? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluví sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (1)

V roce 2017 jsme si na stránkách Světa představili významnou polskou mystičku a uveřejnili jsme rovněž některé z jejích hlubokých duchovních textů a mystických rozhovorů s Ježíšem. Vracíme se nyní k této mystičce a předkládáme v bohatším výběru a v širších souvislostech na pokračování úryvky z jejího duchovního díla. Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.

Sobota 15. 2. 86

- Myslela jsem na to, jak velká je moje bezmocnost, a že všechno záleží na důvěře, která je silou cesty Božího dětství...
† Sama nic nedokážeš.

Středa 2. 4. 86

- Dnešní ranní modlitba se stala rozmluvou s Pánem.
Co si nejvíc přeješ od lidí, Otče?
† Modlitby, důvěru.
- Tichý je Tvůj hlas.
† Kdo touží, ten slyší.
- Kým mám být já?
† Prorokem.
- To záleží na Tobě, Pane.
† Na tobě také.
- Copak to musím všechno psát?
† Všechno.
- Proč nemluvíš, Pane, když čekám a nedávám konkrétní otázku?
† Já chci rozmlouvat, a ne mluvit.
- Tak velkými milostmi mě obdarováš...
† Miluji tě.

Pondělí 7. 4. 86

- Co dělat, abych v sobě vzbudila víru, která přenáší hory?
† Doufat. Největším nepřítelem víry je pochybování. Tak doufej.

Úterý 8. 4. 86, 10 h.

- Včera pozdě večer jsem během modlitby pocítila ve svém bytě přítomnost nějaké osoby, z které proudila obrovská hrůza. Modlila jsem se celou dobu až do usnutí.
Vzbudilo mě škubání za ruku a jasné vědomí, že to dělá nějaká temná bytost, která mě chce přitáhnout k sobě.
Byla právě dvanáctá v noci. Volala jsem k Pánu o pomoc a zcela jsem se odevzdala do Jeho péče. A nastal pokoj, pocit úplného bezpečí. Necítila jsem už ničí přítomnost. Byl jenom Pán a Jeho starostlivá dobrota.
- Co dělat, když přichází satan?
† Neboj se. Já jsem s tebou a chráním tě.

- Cožpak on sem přišel s Tvým souhlasem?

† Nic se neděje bez mého souhlasu.

- On mě vybízel, abych ho zkusila poznat...

† Vyhýbej se mu. Nedávej se s ním do řeči, nemysli na něj. Pomyšlení na něho mu usnadňuje příchod. Buď obezřetná. Dávej pozor na svoje myšlenky, střež je, aby byly u Mne. To tě zachrání.

- Tak velké je ohrožení?

† Čím blíží jsi Mně, tím víc on číhá na tvoje vzdání se ode Mne. Žiješ na světě, který je poddán satanovi. On tě chce odtrhnout ode Mne. Chce tě zastrašit. Neboj se. Důvěřuj Mi. Odevzdávej se Mi ve chvílích ohrožení. Já tě zachráním. Důvěřuj, buď klidná.

- Co je nejdůležitější v mém životě?

† Já.

- A kromě Tebe?

† Lásky... ke všem. Rozdávaj ji.

- Zapomněla jsem dnes na začátku modlitby říci, že Ti odevzdávám sebe a všechno, co se mě týká... Odpusť...
† Víš, že Mi patříš, ale pamatuj, abys to říkala každý den.

- Buď se mnou, Otče, pořád, celý den...

† Neboj se, dítě, jsem stále s tebou. Můžeš se Mnou rozmlouvat, kdykoli zachceš. Modli se hodně za kněze.⁽¹⁾

Středa 9. 4. 86, 7 h.

- Prosim Tě o rozmluvu, Otče - jako vždy... Copak to bylo vždy? Přece teprve několik dní se mnou rozmlouváš.

† Bylo, ale tys neposlouchala. Zůstávej v pokoji a nestarej se o vzbuzování emocí. Když se přiblížím bez tvého úsilí, bude to velký prožitek.

- Jak Ti děkovat?

† Svým životem, postojem, činy.

- Co chybí mé modlitbě?

† Je rozptýlená, mnoho myšlenek. Vyplni svou aktivitu. Spolehni se na Mne.

- Po jaké modlitbě toužíš?

† Důvěřující, důvěryplné a odevzdané.

- Ten zážitek se satanem jsi mi dal proto, abych pochopila, že jsi mým Osvobo-

ditelem každý den a že mě stále zachraňuješ? Že bez Tvé pomoci mi hrozí zkáza okamžitě?

† Ano. Abys ke Mně ještě víc přilnula. Jsem skutečně tvým jediným Osvoboditelem a Zachráncem. Poznalas, jak jsi slabá a bezbranná.

- A lidé si z toho nic nedělají...

† Dal jsem jim víru a Církev, to je zachráněno.

- Proč mi to říkáš?

† Protože tě miluji a chceš Mi naslouchat. Promlouval bych ke každému, kdyby chtěli poslouchat. Hovořím skrze Písmo, skrze události, prostřednictvím kněží. Promlouvám celou dobu. Mluvíme také skrze vás z Obnovy.

- Copak to mám opakovat? Vyjevit?

† Ne, teď ještě ne. Přejde čas. Ale čas je krátký. Přejde řešení - už brzy. Proto jsem smutný. Mnozí zahynou. Já jsem Záchrana, a oni Mi nedůvěřují.

- Co dělat?

† Modlit se, modlit se neustále a bdít. Bolí Mě Moje Rány. Bolí stále víc...

- Co já mohu pro Tebe udělat?

† Buď stále se Mnou, buď připravena na všechno.

- Jsem připravena. Chtěla bych zvládnout unést to, co mi bude dáno. To je největší Tvá přízeň, jakou mě obdaruješ?

† Ano, dítě.

- Chtěla bych udělat všechno, jen abych Tě potěšila. Může snad člověk potěšit Boha?

† Může. Ani si nedokážeš představit, jak velice může.

- Souhlasím s utrpením a toužím po něm pro Tebe. Ale jsem už připravená? Tolik mám chyb a slabostí.

† Rok jsem tě připravoval. Vždyť víš... Nic nebylo a není náhodné. Připravoval jsem tě k oběti za jiné pro Mne.

- Toužím po tom. Víš o tom, Otče...

† Ano, a proto ti o tom říkám už teď.

- Co bude potom?

† Vítězství a velká radost. Věčná radost se Mnou.

Neděle 13. 4. 86, 8:30 h.

† Všude a stále musíš svědčit o Mně. Když tě posílám na určené místo, má to vlastně tento cíl. Máš být Mým svědkem – vždycky, bez ohledu na okolnosti. [...]

Musí být jednota v postupu, v myšlení, ve slovech. Tehdy pokračuješ rychleji a překážky zdoláváš snáze a máš pokoj v srdci. Jednota je základem pokoje a postupování v cestě.

– Co je to pokoj?

† To je Moje požehnání, které ti udělují, když sídlím ve tvém srdci. Proto každý pokoj začíná v srdci a odtud vychází navenek a vyzařuje na druhé, na okolí.

[...]

– Čím jsou city?

† Jsou květy na zemi touhy.

– Proto bývají pomíjivé, ačkoliv někdy tak krásné?

† Ano, ale pokud je půda dobře obhospodařovaná, vyrůstají pořád a jsou stále krásnější. Kromě toho nevadnou předčasně, ale přinášejí plody a semena, která se dají zasít, aby rostla na jiné půdě.

– Nejkrásnějším květem je láska?

† Je to květ z Boží zahrady, který jsem přinesl na zem.

– Úplně se mi v hlavě pletou ty rozmluvy s Tebou, Otče...

† Domníváš se, že lidský rozum je mírou všeho?

– Člověk tomu tak nějak podléhá.

† Jde o to, dostat se mimo stíněnost rozumu. Tehdy Já budu promlouvat srdcem. Copak si myslíš, že to byla náhoda,

když jsem tvořil Církev na zemi, že jsem se opřel o Petrovo srdce, a ne o jeho rozum? Neptal jsem se, jestli Mi rozumí, ale zda Mě miluje. Třikrát jsem se ptal.

Alice Lenczewska

Mnozí se namáhají, aby Mě postihli rozumem, a přece srdcem by to bylo jednodušší. Ne náhodou jsou Mi bližší lidé prostí a děti.

– Tolik mám knížek a stále méně času na to je číst.

† Nemusíš. Já ti řeknu více a jednodušěji.

– Copak se snad má číst jen Písmo?

† Prožitky mystiků. Tam je pravda – ne ve filozofických spekulacích nebo ve zkoumání rozumu.

– Rekolekce mám s Tebou, Otče...

† Ano, ustavičně. To je Můj dar pro tebe.

– Mohu poslouchat hudební nahrávky, které mám?

† K čemu? Přepadne tě zbytečná touha po něčem, co není. A přece Mi říkáš, že Já jsem tvoje jediná touha. Buď Mi věrná. Nech všechno na Mně, a splní se to, po čem toužíš. Já to splním. A dostaneš mnohem víc, než jsi sama schopna nalézt. Svět ti nedá to, co Já ti mohu a toužím dát. Důvěřuj a buď věrná.

Čtvrtek 17. 4. 86, 8 h.

– Stýská se mi, Otče, po Tobě, po takovém setkání s Tebou jak tehdy, v Gostyni.

† Teď k tobě přicházím jinak – vlídněji, neboť jsi už Moje.

– Ale já stále cítím nedostatek Tvé blízkosti a touha vzrůstá, někdy až k bolesti...

† To je dobře, tak to má být. V tom spočívá láska. Velká láska se pojí s velkým utrpením – tehdy je plná.

– Tak to bude po celou dobu pobytu tady, v tomto životě?

† Radost a pouze radost je možná u Mne, až tě vezmu odtud. Na to musíš ale čekat a růst skrze své těžkosti a touhu po sjednocení se se Mnou. Není jiné cesty. Setrvávej a důvěřuj, Já na tebe čekám.

– Na co se mám dnes soustředit?

† Na modlitbu a pobývání u Mne. Nemusíš nic říkat. Buď blízko Mne – srdcem.

Pátek 18. 4. 86, 9 h.

– Čím má být vyplněn tento den?

† Prací a láskou ke Mně. Pros o uzdravení svého srdce. Očistím tvé srdce, důvěřuj a raduj se ve Mně.

– Požehnej, Pane, tento den...

Několikrát den, kdy prosím o požehnání, vidím vznášející se a žehnající ruku.

Sobota 19. 4. 86, 23:30 h.

† Šetři čas. Už ho moc nezůstalo.

– Pro mě, nebo pro všechny?

† Pro všechny. Přijde čas utrpení. Připrav se. A další – koho můžeš.

– Děkuji Ti, Otče, za Tvou blízkost během dne.

† Jsem s tebou. Jsem se všemi svými dětmi. Toužím po vaší lásce a potřebuji ji. Vaše láska buduje Moje království.

A zachraňuje každého z vás. Síla zla je velká, jenom láskou se dá překonat.

Snažte se o lásku ve svých srdcích. O lásku ke Mně a k sobě navzájem. Miluji vás. Každého. A každému chci pomoci.

Latinská Amerika se zasněvila Panně Marii Guadalupské

Latinskoameričtí biskupové zasněvili v den Zmrtvýchvstání Páně kontinent Panně Marii Guadalupské. Slavnostní obřad vedl předseda Biskupské rady Latinské Ameriky (CELAM) Miguel Cabrejos Vidarte.

„Dnes se opět cítíme malí a křehcí před nemocí a bolestí, prosíme o ochranu všech lidí, zejména tvých nejranitelnějších synů: starých lidí, dětí, nemocných, domorodců a migrantů,“ řekl v zasněvné modlitbě arcibiskup Cabrejos z peruánského Trujilla. Připomněl úctu latinskoamerických ze-

mi k Matce Boží a důvěru, s níž se k ní obracejí v kritických okamžicích.

Liturgii předsedal na poutním místě Panny Marie Guadalupské mexický primas kardinál Carlos Aguiar Retes. Bohoslužby, přenášené prostřednictvím rádia, televize a digitálních platform, se zúčastnili biskupové latinskoamerické oblasti a Karibiku, Spojených států, Kanady a Filipín. Prostřednictvím Facebooku se k modlitbě připojilo 40 000 lidí sledujících mši svatou.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
14. 4. 2020

Vždycky. Přijďte ke Mně, a dám vám svoji lásku.

- Komu mám sdělit Tvoje slova, Otče?

† Všem, kteří Mě milují a chtějí jít za Mnou.

Neděle 20. 4. 86, 7 h.

- K čemu dnes určíš čas, který mi dáš?

† K modlitbě, ke čtení, k tichému setrvání u Mne. Veleb Mne svým bytím. Žij vědomím Mé blízkosti.

- Za koho se nejvíce modlit?

† Za hříšníky: za ty, kteří na Mne zapomněli a hrozí jim zkáza a záhuba. Modli se, protože jim můžeš pomoci.

- Čím je modlitba za někoho?

† Silou dobra, jaké vytváříš a kterým obklopuješ osobu, za kterou se modlíš. Díky tomu odsouváš zlo, které je u ní a které ji povzbuzuje ke hříchu.

Lidská mysl je mocná. Vytvářej a vysílej dobré myšlenky: plně přejčnosti a lásky. Sjednocuj se se Mnou v tom záměru a odvolávej se na Mou moc lásky.

Takovou modlitbou můžeš změnit lidi, budeš-li mít důvěru a vytrvalost.

Pondělí 21. 4. 86, 23:30 h.

- Chtěla bych dělat všechno to, co si Ty přeješ, ale vidíš, Otče, jak jsem neschopná. Jak mnoho špatných myšlenek se dere do mého srdce. Nejsou moje, ale je mi obtížné se jich zbavovat, odmítat je. Pomoz...

† Zůstávej se Mnou navzdory všemu. Zvláště tehdy, když máš těžkosti... a doufej.

Úterý 29. 4. 86, 23:30 h.

† Panuj nad svými city.

- K Tobě také?

† Ano. Přemíra citů ztěžuje klidné a soustředěné setrvání ve Mně. Ztěžuje také působení. Život je práce, a ne vzrušení. City musí být více zdrojem práce než rozrušení. Tehdy jsou tvůrčí, a jejich plody jsou trvalé.

- Tak velmi bych Ti chtěla poděkovat za dnešní zpověď, za dnešní den...

† Děkuj tím, co užitečného děláš pro sebe i pro jiné.

Čtvrtek 8. 5. 86, 7 h.

† Musíš na sobě hodně pracovat. Neboj se prosit o svatost.

- Chtěla bych Tě prosit o svatost, ale jsem tak daleko vzadu a nezvládnou se vyhrabat dokonce i z nejprostších ma-

ličkostí. Byla by to domýšlivost ve srovnání s mými možnostmi a s místem, kde stále vězím.

† Ale ne s Mými možnostmi a cestou, na kterou tě volám. Víš už hodně, ale chybí ti důsledné postupování v životě. Chybí ti disciplína stejně tak vnější jako vnitřní. Pros o pomoc v té záležitosti a uvědom si, že Já ti mohu všechno dát i změnit. Usiluj o to a pros.

Nespoléhej na sebe, ale na Mne. Proto ti stále říkám, abys byla neustále se Mnou srdcem, myslí - vším. Čerpej ze Mne sílu. Chci ti ji dát - ber hodně, co nejvíc.

Musíš toužit tak, jak zatoužila Samariťanka u studny. Buď se Mnou, chtěj a čerpej v každé chvíli bez přestání.

- Jakou roli hrají vědomosti?

† Často spíše překážejí. Obzvláště, je-li to vědění nabyté a nestrávené vlastním promyšlením. Mechanicky používané vědění ztěžuje kontakt s Boží Moudrostí, a proto je lépe, aby nebylo. Kromě toho přivádí k pýše, k pocitu, že si člověk vy-

stačí sám, a důsledkem toho je vzdálení se od Boha.

Vědění spojené s pokorou a otevřeností k Bohu je velmi cenné. Mění se v moudrost, a to je znamení Božské.

Je třeba nabývat vědění a prosit o moudrost. Získávání vědomostí má být podřízeno cílům člověka - jeho hierarchii hodnot vyplývajících z víry. Nejrůznější chaos a uspokojování pouhé zvědavosti je nebezpečné, poněvadž může vzdalovat ode Mne, může vést ke zkáze.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo.*

Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań,

wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Modlitba a obětování se za kněze se staly trvalým úmyslem Alice.

Italský kněz: Za koronaviru pedofilové slaví

Koronavirus v žádném případě nezastavil, ba naopak spíše posílil pedopornografický trh, uvedl pro mikrofony Rádia Vatikán zakladatel sdružení *Meter*, italský kněz Fortunato di Noto.

Umístili jsme děti před obrazovky mobilů a počítačů, abychom je ochránili před virovou nákazou, avšak zároveň jsme je vystavili pedofilnímu odchytu na sociálních sítích, říká předseda asociace, která monitoruje zneužívání dětí po internetu.

„Pedofilové dnes internet mohutně využívají, a když děti zůstávají hodiny před displejem telefonu, chatují anebo vystupují na nejrůznějších platformách, stávají se snadnou kořistí. Pouze naše sdružení v těchto dnech nahlásilo bezpečnostním orgánům více než dvě stě pedofilních chatů, na základě telefonátů znepokojených rodičů. Mohu potvrdit, že od začátku března do poloviny dubna jsme upozornili na dvojí pornopedografické stránky s více než 37 tisíci fotografiemi a videonahrávkami, ve kterých vystupuje

30 tisíc zneužitých nezletilých. Tam tedy již došlo k rozsáhlým škodám... V těchto případech bych očekával mnohem rozhodnější postup celé společnosti i sdělovacích prostředků. Stejně jako se kupříkladu hovoří o násilí na ženách, měla by se věnovat pozornost barbarskému násilí, jehož se na novorozencích a malíčkových dětech dopouštějí někteří dospělí. Proč se jim zabývají jedině malé asociace, jako je ta naše?“ ptá se sicilský kněz, který s dobrovolníky asociace *Meter* již po čtyřicetileté zorganizoval *Den dětských obětí pedofilie*, jenž se letos kvůli znemožnění terénní práce prodloužil na celý týden (25. 4. - 3. 5.). Kromě osvěty, formačních konferencí a přednášek při něm italské sdružení vyzývá k modlitbě. Tuto iniciativu dosud každoročně podpořil papež František, jak prostřednictvím různých poselství, tak při osobních setkáních na náměstí Sv. Petra.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
20. 4. 2020

Nejkrásnější květ ráje (2)

SVATÁ BOŽÍ RODIČKO

NESROVNATELNÁ DŮSTOJNOST MATKY BOŽÍ

„Kterého porodila, jemu se klaněla.“
(Antifona prvních nešpor před Magnificat, slavnost Očišťování blahoslavené Panny Marie, Hromnice)

Lidská mysl nemůže nikdy plně pochopit, co je obsaženo v titulu „Matka Boží“. Je to oslovení, se kterým se věřící rádi obracejí k Panně Marii, a Církev to dovolila svojí neomylnou autoritou. Všechny krásy přírody, všechny poklady milostí, všechna zář slávy blednou před vznešenou nádherou tohoto titulu. Neboť skrze početí Slova, které se stalo tělem, Maria byla spojena s Bohem stejným poutem, které spojuje matku s jejím synem.

Tak jako je důstojnost lidství Ježíše Krista vyvýšena nad všechny stvořené věci pro své hypostatické spojení s Božím Slovem, tak také Mariina důstojnost patří do vyššího řádu pro její úlohu Matky Boží. Tento titul je skutečným zdrojem a měřítkem všech těchto darů přirozenosti, milosti a slávy, kterými chtěl Bůh Marii potěšit. „Matka Boží byla vyvýšena nad kůry andělů v nebeském království.“⁽¹⁾

Chval, duše má, tak veliký a mocný zázrak Nejvyššího; a protože tě povolal ke službě tak vznešené Královny, nepřestávej děkovat a slib Nejvyššího svrchovanému Bohu věrnost na věky.

* * *

Titul Matka Boží, kterým katolická církev Marii uctívá, je nejen zdrojem její neskonale vznešenosti, je také mocným prostředkem, jak nás ukotvit pevně v pravé víře a přinést nám plnější znalost Božích vlastností.

Prvním krokem k uznání Ježíše Krista jako Spasitele světa je víra v božské mateřství; a na druhé straně kdokoliv odmítá uznat Pannu Marii jako pravou Matku Boží, tímto ve víře ztroskotá.

Dále, Boží moudrost také jasněji ozřejmuje skutečnost, že Bůh vyvolil Pannu Marii za Matku svého Syna. Ze všech Božích konání je Vtělení nejmocnějším dí-

lem pravice Boží. Mohu dostatečně obdivovat záměr tvé moudrosti, můj Bože, kterým se ti zalíbilo změnit dílo zkázy a smrti, započaté hříchem Evy a dokonané hříchem Adama, v dílo vykoupení započaté Mariinou poslušností a dokonané Ježíšovou obětí?

Jaká to sláva stoupá k Bohu pro mateřství Boha! Neboť v Mariině předurčení stát se Matkou Slova Božího Bůh také rozhodl dát ji nám jako naši Matku. Přál si, aby se ve spojení se svým Synem podílela na díle vykoupení a znovuoobnovením k životu milosti se stala naší Matkou na duchovní úrovni.

„Ó hlubino Božího bohatství, moudrosti a vědění! Jak nevyzpytatelná jsou Boží rozhodnutí a jak nepochopitelné jeho cesty!“ (Řím 11,33)

* * *

Boží mateřství je skutečně počátkem díla naší spásy. Je tedy povinností každého křesťana nebojácně zvěstovat tuto pravdu. Věříme-li, že Maria je Matkou Boží, věříme také, že Slovo se stalo tělem. A aby tato víra nebyla neplodná, musí být také provázena upřímnou úctou vnitřní i vnější; úctou, která se projevuje skutky věrnosti, úcty a lásky k tomuto stvoření, jež je zahrnuto tolika tituly.

Věřící duše proto nemůže udělat lépe než následovat příklady, které nám předkládá Církev, která nikdy neustává v hlásání této pravdy celému světu, ať už stavbou chrámu k počtě Panny Marie, založením bratrstev zasvěcených Panně Marii, uznáním řeholních řádů, které se zasvětily jejím službám anebo zavedením pobožností k její počtě.

Ano, Panna Maria si právem zaslouží být pozdravena slovy, kterými oslovil Ozeáš, starozákonní prorok, Juditu: „Ať se ti, dcero, dostane požehnání od Nejvyššího Boha více než všem ženám na zemi.“ (Jdt 13,18)

PŘÍKLAD - SV. CYRIL ALEXANDRIJSKÝ

Úcta k blahoslavené Panně je tak úzce spojena s veškerým pokladem Božího zjevení, že není možné odeprít výsady této

vznešené Panny, aniž by nebyla zneuctěna nějaká pravda katolické víry.

Svatý Cyril, biskup Alexandrie, byl velkým obráncem Božího mateřství a tím i svatého pokladu křesťanského zjevení. Jeho heroické ctnosti vidíme nejen ve výpovědích jednotlivců, ale také v dokumentech dvou ekumenických koncílů v Efezu a Chalcedonu. Chtěl horlivě šířit úctu k blahoslavené Panně Marii a dbát o spásu duší. Proto mu neleželo na srdci nic jiného, než uchránit své stádo od ničivých herezí útočících na božské mateřství blahoslavené Panny, které se v té době objevily ve východní církvi.

Cytil, který byl učený nejen v Božích věcech, ale také v každé ctnosti, byl poslán papežem sv. Celestýnem, aby předsedal na koncilu v Efezu. Na tomto koncilu byla odsouzena hereze Nestorova a bylo vyhlášeno dogma, že Panna Maria je Bohorodička. Při této příležitosti se svatý Cyril modlil z celého svého srdce ke cti Matky Boží v přítomnosti všech biskupů. Tato modlitba je jednou z nejkrásnějších modliteb, které kdy byly složeny k počtě Královny nebe.

Krátce nato však tento svatý biskup za své konání podstoupil utrpení, které mu připravili heretikové svou nesmiřitelnou nenávistí. Završilo se to tím, že ho vyhnali z jeho diecéze. To však nikterak nezabránilo, aby pokračoval v obraně vznešeného dogmatu o božském mateřství Panny Marie slovem i písmem. Toto utrpení pro pravdu bylo pro něho blahem a Naše Paní neotálela odměnit svého věrného služebníka hojnými nebeskými milostmi. Na její přimluvu se opět vrátil do svého úřadu biskupa, kde byl přivítán s velkou radostí svými věřícími. Zemřel svatou smrtí 28. ledna 444 a jeho duše odešla ze země do nebe, aby mohla po celou věčnost chválit vznešenou Matku Boží, kterou uctíval ve svém pozemském životě.

MODLITBA

Panno Maria, věřím celou svou duší, že jsi pravá Matka Boží, skrze kterou bylo vykonáno dílo spásy. Uděl mi milost, prosím, abych s touto vírou hluboce zakořeněnou v mém srdci a dobrými skutky, které z něho vychází, mohl svou duší předat Bohu: tobě ji předávám před trůn tvého Božího Syna, neboť „můj život je v tvých rukou“ (srov. Gn 47,25). Amen.

SVATÁ PANNY PANEN NEPORUŠENÉ MARIINO PANENSTVÍ

„Jediná je má holubička, má přecistá. Je jedináček mé matky, nejdražší té, která ji zrodila. Mladé ženy ji viděly a oslavily, královny .... ji velebily.“ (Pís 6,9)

Mezi všemi výsadami blahoslavené Panny je pro srdce věrných věřících neporušené panenství jednou z těch největších. Pro její uchování Bůh pomínil přírodní zákony, aby se Maria stala Matkou Slova bez ztráty svého panenství.

Bylo to také podivuhodným znamením, že Ježíš Kristus, Spasitel světa, byl počat v Panně Marii. Stejným velkým zázkamem také opustil lůno své božské Matky a přišel na světlo světa. Proto tedy počti a narození Ježíše Krista, bez porušení této nejčistší lilie, znásobilo její krásu a způsobilo tu nejlibější vůni. Stejně jako paprsek světla prochází čistým sklem bez jeho porušení, a dokonce jím prochází se zářivostí, tak také Duch Svatý zastínil přesvatou Pannu a utvořil v ní svaté tělo Krista. Bůh tímto vzdal poctu své Matce; a Maria ze své strany na tento projev lásky odpověděla s jedinou touhou, aby zůstala navždy Pannou.

Ó, jakým potěšením je svaté panenství pro Boha! Tím se člověk zřiká tělesných potěšení, aby se mohl oddat kontemplaci duchovních věcí s celým svým srdcem. Panenství Bohorodičky je tou nejvznešenější vůní, která se šíří do celé Církve, a proto také zpíváme: „Ó blahoslavená, Panno Maria, která jsi nosila Stvořitele; ty jsi zrodila toho, který tě stvořil, a zůstala jsi vždy Pannou.“ (Z *Denní modlitby Církve*)

* * *

Maria si nejenom zvolila, že bude žít ctnost panenství, ale také je zasvětila svým věčným slibem.

Tento slib učinila, když ji rodiče dovedli do chrámu. Byl to Duch Svatý, který ji osvětil, aby se zasvětila Bohu věčným slibem, svatým květem svého panenství. Ve stejném okamžiku jí také Bůh dal poznat, jak tento slib rozmnoží čistou dokonalost této ctnosti díky tomu, že vychází ze vznešenějšího úradku, tedy z víry, která nás pohání k věrnému konání skutků jako Božích služebníků.

Mnoho svatých lidí si zvolilo panenství i před Pannou Marií, ale nikdo k němu nepřidal slib; první plody takového slibu byly uchovány pro ni, která byla úsvitem Nového zákona.

Byl to jmenovitě tento slib, který měla Maria na paměti v okamžiku zvěstování jako překážku k vykonání Božího plánu; proto jí slova archandělova osvětlila tajemství, které se v ní mělo uskutečnit. Touto jedinečnou Mariinou výsadou, která vždy zůstala Pannou, se stala Matkou Slova a ke květu panenství byla přidána sláva mateřství.

* * *

Naše přirozenost, která byla poskvěněna dědičným hříchem, se začala silně klonit ke smyslovým požitkům.

Pokud tedy chceme uchovat naši duši bez poskvěny, musíme tuto zkaženou náklonnost podrobit každodennímu boji. Proto se sv. Pavel o tomto zmiňuje, když zvolal: „Ale vidím jiný zákon ve svých údech a ten bojuje proti zákonu mého rozumu a připoutává mě k zákonu hříchu, jenž je v mých údech.“ (Řím 7,23) Ale také hned dodává: „Jak nešťastný jsem člověk! Kdo mě osvobodí od toho těla, které mě vydává smrti?“ (v. 24) A brzy získává opět důvěru a pokračuje: „Díky Bohu skrze Ježíše Krista, našeho Pána!“ (v. 25)

Ano, Boží milost je jediným prostředkem, kterým můžeme přemoci tělo a vymanit se z jeho svodů. Patří se tedy být vždy bdělým a vyhýbat se všemu, co by mohlo přinést nejmenší poskvěnu čistoty. Co je především nezbytné k zachování si této ctnosti, je vyvarovat se lehkovážného a nebezpečného čtení, které často pod záminkou duševního odpočinku ve skutečnosti otevírá cesty ke všem možným morálním zkaženostem.

PŘÍKLAD - SV. ALEXIUS FALCONIERI

Mezi sedmi světci, které Královna nebe vybrala jako zakladatele řádu servitů, byl jeden, který se nechal inspirovat Mariinou dokonalostí a snažil se napodobovat její čistotu a pokoru. Byl to sv. Alexius Falconieri. Narodil se začátkem 13. století v bohaté a vlivné rodině ve Florencii, od mládí se cvičil ve skutcích zbožnosti a zvláště vynikal v úctě ke Královně panen a ve ctnostech, které pěstoval k její

úctě. A nejvíce ve svém srdci chtěl uchovat svou čistotu neporušenou, takže se podobal více andělu než člověku.

Proto, aby si lépe uchoval tuto ctnost, utekl před lákadly, která mu nabízel svět, a oddal se ještě jako mladík modlitbě a pokání. Pro jeho čistotu myslí i těla si zasloužil být jedním z vybraných služebníků Boha, které Královna nebe pozvala do své služby o slavnosti Nanebevzetí v roce 1233. Když se zcela zasvětil do služeb blahoslavené Panny, usiloval ji napodobit v pokoře a umrtvování smyslu. Zvláště pozorně bděl nad čistotou, kterou přinesl nedotčenou do řeholního života. Tímto potěšoval svou nebeskou Královnu, kterou nepřestával ctít a doprovázet v jejích bolestech. Tak hluboká byla jeho pokora, že nechtěl být vysvěcen na kněze, neboť se cítil nehodným proměňovat a udílet lidem vznešenou Svátost oltářní.

Svatý Alexius Falconieri se dožil velmi úctyhodného věku sto deseti let, který vyplnil dobrými skutky a nebeskými milostmi.

Na své smrtelné posteli obdržel milost, že se mu zjevil Pán Ježíš jako malé Jezulátko a položil na jeho hlavu korunu růží. Při tom poletovaly v pokoji nad ním bílé holubice jako symbol jeho neporušené čistoty. Poté, co se pomodlil stokrát *Zdravas, Maria*, jak bylo jeho zvykem, zemřel 17. února 1310 a jeho duše, ozdobena křestní nevinností, se odebrala do nebe pro svou odměnu.

MODLITBA

Ó Maria, poklade čistoty a květe panen, ty bys raději odmítla důstojnost Bohorodičky, než abys ztratila své panenství. Vypros mi, prosím, abych tak bděl nad svými smysly, abych mohl vždy těšit Ježíše Krista, tvého Syna, Krále panen. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 23-34

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Responsoriální verš v prvních nešporách o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie. (Lat. *Exaltata est sancta Dei Genitrix super choros angelorum ad caelestia Regna.*)

Hlas umlčené Církve (1)

Nebeský Otec někdy používá velmi neobvyklé prostředky, aby nám v těžkých situacích projevil svou lásku a ujistil nás o své přítomnosti. Příkladem toho je významná italská mystička a stigmatizovaná Boží služebnice Marie Terezie Carloni (1919–1983). Také skrze ni náš Pán Ježíš mařil moc protináboženského komunistického režimu a prostřednictvím daru bilokace, který jí dal, mohla ona sama posilňovat a utěšovat svědky víry a vyznavače v zemích východního bloku. Necht' je i pro nás světlem naděje v temných časech.

Bůh Otec ano – Církev ne

V jedné bohaté aristokratické rodině v italském městě Urbino přišlo 9. října 1919 na svět děvčátko, které se mělo stát rádkyní a oporou nejen biskupů a kardinálů, ale i čtyř papežů – Pia XII., Jana XXIII., Pavla VI. a Jana Pavla II. Když jako tříletá ztratila Marie Terezie rodiče, její výchovy se ujala babička, která svěřená vnučata – Marii Terezii a jejího o šest let staršího bratra – vychovávala podle přísných náboženských a morálních zásad, odpovídajících jejich stavu. Navzdory starostlivé a přísné výchově byla Marie Terezie jako mladé děvče skrze služebnictvo a známé často konfrontována s protináboženskými názory a skandálními situacemi, což mělo za následek, že se v tomto vnitřním zmatku vzdala jakékoli náboženské praxe. Její citlivé a úzkostlivé svědomí často trápily rozpaky, kterých se chtěla zbavit ve svaté zpovědi. Jako 17letá však natrefila na nepřilíš chápavého zpovědníka, takže ze zpovědnice utekla s pevným předsevzetím, že se tam už nikdy nevrátí. Stojíc ve dveřích kostela, upřela poslední pohled na kříž a na rozloučení řekla: „Ještě se uvidíme!“ Tato slova se skutečně naplnila, ale cesta zpět byla velmi zdlouhavá.

Během 2. světové války se Marie Terezie v letech 1939–43 i přes nesouhlas své rodiny kvalifikovala jako zdravotní sestra a s velkým nasazením pracovala v Římě u maltézských rytířů. Ačkoli nechodila ani na mši svatou, ani nepřijímala svátosti, Boha Otce velmi milovala. Modlila se a zcela se obětovala za zraněné a umírající: „Co jsem jen mohla dělat, já, ubohý výhonek, který se oddělil od vinice? Probděle noci na studené podlaze u nemocných, kteří tak či tak umírali, avšak si to neuvědomovali a rebelovali. Kéž by mohli zakusit aspoň trochu pokoje!“

Na celé měsíce jsem zapomněla na spánek; noci jsem trávila v prázdné kapli, kde jsem ležela v prostraci před Nejsvětější svátostí. Za co jsem se modlila? Neprosila jsem o nic pro sebe, protože jsem se nepovažovala za živého člena Církve. Prosila jsem za ty, kteří byli mimo Církev.“

Během těchto let se Marie Terezie zamilovala do mladého lékaře, který její lásku opětoval. Uprostřed takového utrpení zasvitlo do jejího života světlo naděje, které ale velmi brzy znova zhaslo. Když jednou večer spolu kráčeli na noční službu, zastavila je na Andělském mostě policejní hlídka. Dřív než stihli vytáhnout doklady, jeden z policistů na lékaře vystřelil. Marie Terezie se pokusila dostat zraněného do nemocnice, ten však ještě po cestě zemřel. Zakusila další nevýslovnou bolest!

Na přání rodiny studovala Marie Terezie po válce pedagogiku, aby mohla vykonávat povolání náležející jejímu postavení. To ji však nebránilo v tom, aby i nadále pracovala jako zdravotní sestra. Měla 26 let a toužila cele se do něčeho vložit, ale vlastně nevěděla, co má dělat se svým životem: „Bud' všechno, anebo nic,“ to bylo jejím životním mottem. „Udělal jsem všechno, co bylo možné, to nemožné ještě udělám.“

Nový začátek

Po babiččině smrti v květnu 1951 zůstala 31letá Marie Terezie úplně sama. „Sklíčená, vyčerpaná, přemožená obavou, že zemřu bez toho, abych vykonala něco, co má hodnotu, pokusila jsem se po zoufalém rozhodnutí ještě jednou přistoupit ke svaté zpovědi a přísahala jsem, že to bude naposledy. Celý týden jsem se připravovala intenzivní modlitbou a tvrdým odříkáním. ... Zvláštní, ale pravdivé: Hned jsem pochopila, že tento zoufalý úkon dobré vůle byla milost. Můj farář P. Cristoforo Campana mě neodvrhl tak, jak jsem očekávala, vůbec se ničemu nedivil, neodsuzoval mě. ... Šestnáctihodinová

Marie Terezie Carloni

zpověď, rozdělená na tři etapy, mi umožnila shodit z beder toto strašné břemeno a znovu mi přinesla pokoj.“

Farář ve farnosti Urbino, z které Marie Terezie pocházela, rozpoznal její touhu po hlubokém životě víry a po sjednocení s nebeským Otcem a zároveň její velkou ochotu přinášet smírné oběti. Tato citlivá, rozhodná duše konečně našla správného vůdce, který ji doprovázel až do její smrti. Ježíš ji mohl formovat a obdarovat milostmi, které jsou v dějinách Církve jedinečné.

Když v březnu 1952 P. Cristoforo navštívil Marii Terezii, stal se svědkem mystické milosti, o které mu už před dvěma měsíci psala v dopisech. Když jí nejdříve radil, aby hlas, o kterém psala, ignorovala, chtěl se přece jen přesvědčit, jestli byla jeho rada správná. On sám vypráví: „Když se mnou mluvila, viděl jsem, jak přivřela oči, vnitřně byla jako by vzdálená a hovořila s »někým neviditelným«, ten však byl pro ni úplně reálný. Trvalo to asi čtvrt nebo půl hodiny a potom bylo všechno opět normální. Styděla se přede mnou a říkala: »Není to moje vina. Vy jste ještě stále zde?«“

P. Cristoforo viděl, že pro Marii Terezii by bylo nemožné ignorovat tyto mystické rozhovory, ačkoli se o to z poslušnosti snažila. Když měly tyto rozhovory vždy duchovní obsah, který se ve všem shodoval s naukou katolické církve, P. Cristoforo rozhodl: „Pokud to Bůh chce pro své cíle, necht' se stane jeho vůle. Nechci být překážkou v cestě, po které chce Bůh vést tuto duši.“

Duchovní materství pro kněze

Tento jev se opakoval každé úterý a pátek. Během jednoho takového mystického zážitku hlas prostřednictvím Marie Terezie promluvil k P. Cristoforovi: „*V tomto stvoření chci zopakovat své utrpení. Ty jako její duchovní vůdce to můžeš přijmout, anebo odmítnout, protože ty jsi autorita, která mě zastupuje. Ale věz, že je to moje vůle.*“ – „*Ale kdo jsi?*“ ptal se P. Cristoforo, ačkoli vnitřně pochopil, kdo s ním hovořil. „*Jsem Ježíš,*“ dostal odpověď. „*Tato duše se mi nabídla a já jsem ji přijal. Stane se obětí pro spásu mnohých.*“ Od té doby už P. Cristoforo nepochyboval o pravosti jejího mystického daru.

Již od ledna 1952 Ježíš Marii Terezii hluboce sjednocoval se svým vykupitelským utrpením. Každý pátek od 12. do 15. hodiny protrpěla na těle a na duši Ježíšovu tříhodinovou smrtelnou agonii – smírné utrpení, které přinášela Bohu jako oběť za záchranu duší. Pán skrze Marii Terezii, která byla v extázi, zvěstoval P. Cristoforovi, že 11. dubna 1952 na Velký pátek chce darovat nevěstě svého utrpení i své rány. Přesně o třetí hodině se objevila stigmata na rukou, na nohou i na boku Marie Terezie. Stigmata však byla viditelná jen tehdy, když to její duchovní vůdce uznal za potřebné a ke zviditelnění dal své povolení.

Marie Terezie obětovala svůj život v první řadě za kněze, zahrnující mezi ně i svého duchovního otce. V jednom vroucím aktu odevzdanosti Panně Marii napsala: „*Přijmi oběť mého života jako výkupné za ně a učiň své vyvolené svatými.*“

Plný něžnosti odpověděl Ježíš na oddanost této duše tím, že 20. prosince 1952 jí – podobně jako předtím svaté Kateřině Sienské a mnohým jiným mystičkám – udělil dar mystických zasnub. Přitom řekl: „*Jsem ochotný být tvým ženichem, ale chci, aby se mi má nevěsta stala podobnou: Bude pronásledovaná, pošlapaná, znevážená, neustále trpící na těle a na duši. ... Když jí budou lidé opovrhovat, přijme ji Bůh jako nejzácnejší perlu, získanou a odevzdanou jako výkupné, aby tak získala nebe pro mnohé duše.*“

Smírná oběť za Rusko

Dne 4. ledna 1953 zemřela Ivana Puškinová, vnučka známého ruského

básníka Alexandra Sergejeviče Puškina. Tajně vyznávala katolickou víru, organizovala podzemní církev v Rusku a vlastní život obětovala za záchranu svého národa. V tomto duchu si vědomě zvolila Stalinovu duši, když jeho zločiny byly tak neslýchané a kruté. Během jedné tříhodinové páteční agónie hovořil Pán Ježíš skrze Marii Terezii k P. Cristoforovi o smrti této ženy. Ježíš ho jako duchovního vůdce prosil, aby se Marie Terezie zeptal, zda by byla ochotná nahradit tuto smírnou duši se všemi důsledky, které jsou spojené s obětí za Rusko a za všechny země ovládané ateistickým materialismem. Ještě během extáze utrpení Marie Terezie bez zaváhání odpověděla: „*Jak to Pán chce a když mi k tomu dá potřebnou sílu, přijímám.*“

Týž den jí začaly silné bolesti a její duch byl sevřený obrovským smutkem. Trvalo dlouho, než si zvykla na tento nový způsob intenzivního utrpení. Kromě fyzických bolestí jí nebeský Otec svěřil utrpení z ponížení, když zakoušela například osočování a nepřející řeči ze strany svých blízkých. Satan jí též fyzicky týral a zraňoval, což jí velmi oslabovalo.

Když se začátkem března 1953 dostalo na veřejnost, že Stalin umírá, Ježíš se laskavě a s velkým respektem obrátil skrze Marii Terezii na P. Cristofora: „*Nyní tě o něco poprosím, ale jen když to dovlíš a ona to přijme. Dřív než Stalin zemře, chci mu, navzdory všem jeho zločinům, nabídnout možnost záchrany, tak jako ji nabízím všem vykoupeným. Pokud jste oba ochotni, prosím vás, abyste tyto »tři hodiny« obětovali za Stalinovu duši. Nelekejte se však toho utrpení.*“ Marie Terezie svolila, že toto smírné utrpení ponese. Její duchovní vůdce později napsal: „*Na toto nevýslovné utrpení nikdy nezapomenu. Při pohledu na ni jsem plakal hrůzou a chtěl jsem křičet: »Dost! Dost!«*“

Josef Stalin zemřel 5. března 1953 v Moskvě. Nikdo neví, zda nabídnutou milost přijal. Stalin byl jednou z těch osob, o kterých sv. Faustyna Kowalská napsala: „*Nejednou Boží milosrdenství hříšníka zachycuje v poslední chvíli, zvláštním a tajemným způsobem. Navenek se nám jeví, jako by všechno bylo ztraceno, ale není tomu tak. ... Navenek ničím neprojevuje ani lítost nebo zkroutěnost, protože na vnější věci už [tyto duše] nereagují. Jak neproniknu-*

telné je Boží milosrdenství. Ale hrůza, jsou i duše, které dobrovolně a vědomě tuto milost odmítají a pohrdají jí. I když již umírají, milosrdný Bůh dává duši ten jasný vnitřní okamžik, že pokud duše chce, má možnost se k Bohu vrátit.“ (Deníček, 1698)

Nenahraditelný zdroj informací pro papeže

Od ruské Říjnové revoluce v roce 1917 byli v celém Sovětském svazu a potom ve všech zemích východního bloku až po Čínu biskupové, kněží a věřící pro svou víru pronásledováni, deportováni do pracovních táborů anebo zavražděni. Snahy komunistické vlády se zaměřovaly na to, aby přerušila všechny informační kanály, které by mohly podat zprávy o hrůzostrašných poměrech za železnou oponou. V této extrémní situaci, kdy lidská pomoc nebyla možná, zasáhl sám nebeský Otec. Pronásledovaným křesťanům přicházel na pomoc nejrozličnějšími způsoby, ale zcela výjimečně působil právě skrze Marii Terezii Carloni.

Když papež Pius XII. slyšel o této italské mystičce, chtěl se s ní osobně setkat. Proto ji opakovaně zval na večeri, po které ho Marie Terezie až do brzkých ranních hodin přesně informovala o všem, co se dělo za železnou oponou.

Papež často plakal, když mu Marie Terezie vyprávěla o utrpeních biskupů, kněží a věřících v koncentračních táborech. Kromě čtrnácti oficiálních audiencí byla Marie Terezie se Svatým otcem v kontaktu i nadpřirozeným způsobem, jak si to vyžadoval nouzový stav pronásledované Církve. Dne 30. září 1956 se dokonce splnilo papežovo přání a on mohl být svědkem pátečního utrpení Marie Terezie. Právě proto přišla do letní rezidence papeže, kde protrpěla Ježíšovo utrpení, zatímco Svatý otec plakal, kleče vedle ní. Uvědomoval si, že tato smírná oběť pomohla křesťanům za železnou oponou víc než všechna diplomatická jednání.

Jedním z těch, kterým Marie Terezie mohla pomoci, byl arcibiskup v Záhřebu a primas Jugoslávie Aloysius Stepinac (1898–1960), jenž byl v roce 1945 ve vykonstruovaném politickém procesu odsouzen na 16 let vězení a nucených prací. Po 6 letech arcibiskupa z vězení propustili a mohl odejít do své rodné vesnice Krašić, kde v domácím vězení žil až do své smrti

pod nejpřísnějším policejním dohledem. Ačkoli Aloysius Stepinac nemohl oficiálně vykonávat svou biskupskou službu, udělil mu papež Pius XII. v lednu 1953 titul kardinála. Navzdory pronásledování křesťanů se v jeho diecézi několika kněží podzemní církve dařilo pastoračně působit. Tajně shromažďovali věřící, sloužili mše svaté a vysluhovali svátosti. Jak rád by se arcibiskup účastnil těchto setkání v horách, avšak znemožňovali mu to nejen strážci, ale i závažné onemoc-

nění nohou, ke kterému přišel v pracovním táboře. Bůh ve své dobrotě však našel jinou, Boží cestu. Jednoho dne v roce 1954, bylo to v neděli po poledni, se Pán Ježíš Marie Terezie zeptal, zda je ochotná vzít na sebe kardinálovo utrpení, aby on mohl nepozorovaně odejít do hor ke svým věřícím. Hned jak svolila, dostavily se prudké bolesti v nohou, takže si musela okamžitě lehnout. Později v noci bolesti ustaly a nohy jí opět a bez nejmenšího omezení sloužily.

Mezitím se primasovi podařilo tajně se setkat se svými věřícími. Tato neděle se stala začátkem misie, kterou nebeský Otec pověřil Marii Terezii: vzít na sebe utrpení pronásledovaných křesťanů, především biskupů za železnou oponou, aby zůstali věrní Kristu a mohli posilovat ty, kteří jsou jim svěřeni.

(Pokračování)

Z *Vítězstvo Srdca 133/2020*
přeložila a upravila -jk-

Dejme v sobě prostor Božímu Slovu

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

života, pokojem srdce a radostí z toho, že nám bylo odpuštěno a že jsme milováni.

Potom pochopíme bezprostřední Ježíšovu výzvu „obraťte se“ či „změňte život“. Změňte život, protože začal nový způsob života. Skončil čas žití pro sebe a začalo žití s Bohem a pro Boha, s druhými a pro druhé, s láskou a z lásky. Ježíš dnes opakuje také tobě: „Odvalu, jsem ti nablízku, udělej mi místo a tvůj život se změni!“ Ježíš klepe na dveře. K tomu ti Pán dává svoje slovo, abys je přijal jako milostný dopis, který ti napsal, a pocítil tak, že je s tebou. Jeho slovo nás utěšuje a povzbuzuje. Zároveň nabádá k obrácení, otrásá námi, zbavuje nás sobeckého ochrnutí. Jeho slovo má totiž moc život změnit a umožnit nám přejít ze tmy k životu. Taková je síla jeho slova.

2. Podíváme-li se, *kde* začal Ježíš hlásat, zjistíme, že to bylo právě v krajích považovaných za „temné“. První čtení a evangelium mluví o těch, kteří „žijí v temnotě“, totiž o obyvatelích „země Zabulonovy a země Neftalimovy, u moře, za Jordánem, v pohanské Galileji“ (srov. Mt 4,15–16; Iz 8,23–9,1). Pohanská Galilea je krajem, kde Ježíš začal kázat, a nazývala se tak proto, že tam žily různé národy; byla skutečnou směsicí národů, jazyků a kultur. Byla to Mořská cesta, představující křižovatku. Žili tam rybáři, obchodníci a cizinci a zajisté nebyla místem náboženské čistoty vyvoleného lidu. A přece Ježíš začal tam odtud, nikoli na nádvoří jeruzalémského chrámu, nýbrž na opačném konci země, v pohanské Galileji, v pohraničí. Začal na periferii.

Můžeme se z toho poučit: Slovo, které zachraňuje, nevyhledává chráněná, sterilizovaná a bezpečná místa. Vstupuje do našich složitostí, do našich temnot. Stejně jako tehdy přeje si Bůh také dnes navštěvovat místa, kam si myslíme, že nechodí. Kolikrát jsme to ovšem my, kteří mu zavíráme dveře a raději skrýváme svoje zmatky, chmury a obojakosti. Zapečetíme je v sobě, když jdeme k Pánu s nějakou formální modlitbou, a dáváme si pozor, aby našim nitrem neotrásla jeho pravda. To je skrytá přetvářka. Avšak Ježíš, jak říká dnešní evangelium, „chodil po *celé* Galileji [...] hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc“ (Mt 4,23). Prošel *celý* tento různorodý a komplikovaný kraj. Stejně tak nemá strach zkoumat naše srdce, naše nejneshůdnější a nejsvízelnější místa. Ví, že nás uzdraví pouze odpuštěním. Pouze jeho přítomnost nás promění, pouze jeho slovo nás obnoví. Jeho, který prošel Mořskou cestu, uveďme na křižovčáké stezky, které máme ve svém nitru, nechceme je vidět, nebo je skrýváme. Nechejme tam vstoupit jeho slovo, které je „plné života a síly, [...] a pronáší soud nad nejnvtitnějšími lidskými myšlenkami a hnutími“ (Žid 4,12).

3. A nakonec: Ke *komu* začal Ježíš mluvit? Evangelium říká, že „když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, [...] jak vrhají do moře sítě, byli totiž rybáři. Řekl jim: »Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.«“ (Mt 4,18–19) Prvními adresáty povolání byli rybáři, nikoli lidé vybraní pečlivě na základě svých

schopností, anebo zbožní, kteří pobývali na modlitbách v chrámu, zatímco běžní lidé pracovali.

Všimněme si, co jim Ježíš řekl: *Udělám z vás rybáře lidí*. Mluví k rybářům a používá slovníku, kterému rozumějí. Skrze jejich život je přitahuje, povolává je tam, kde jsou, a takové, jací jsou, aby je zapojil do svého poslání. „Oni hned nechali sítě a následovali ho.“ (Mt 4,20) Proč *hned*? Jednoduše proto, že pocítili přitažlivost. Nebyli pohotová a připraveni proto, že obdrželi příkaz, nýbrž proto, že je přitáhla láska. K následování Ježíše nestačí dobrá snaha, je zapotřebí denně vnímat jeho povolání. Pouze on, který nás zná a miluje až do krajnosti, umožní nám vyplout na širé moře života. Jako to učinil s těmi učedníky, kteří mu naslouchali.

Proto potřebujeme jeho slovo, abychom uprostřed tisícera každodenních slov naslouchali onomu jedinému Slovu, které k nám nepromlouvá o věcech, nýbrž o životě.

Drazí bratři a sestry, dejme v sobě prostor Božímu Slovu! Přečtěme si každý den nějaký verš z Bible. Začneme evangeliem, mějme jej otevřené na nočním stolku, nosme jej s sebou v kapse či tašce, v mobilu, nechme se jím každý den inspirovat. A objevíme, že Bůh je blízko, osvěcuje naše temnoty a s láskou nás vede po širém moři života.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

(Redakčně upraveno)

Pondělí 11. 5. 2020

6:05 Na druhý pohled: 1. díl: Odvážně **7:45** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (104. díl): „Hanácká svajba“
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá)
9:35 Outdoor Films s Markétou Knotkovou (89. díl): Cesta hrdinů SNP **11:10** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **11:15** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **13:20** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **13:35** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě–Porubě **14:00** Ovečky [L] **14:35** Cesta k andělům (58. díl): Jan Vodňanský – básník filosof **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Jan Royt – Zrození raněkřesťanského umění **17:35** Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet **17:50** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:55** Víra do kapsy: Jak odpustit? **19:10** Církev za oponou: Seminář **19:30** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** Oživení studené války? [P] **20:40** Papež František a jeho umění věst **21:30** Terra Santa News: 6. 5. 2020 **22:00** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **22:45** Ich bin: Já jsem **23:45** Post Scriptum [P] **23:55** Cvrlikání (58. díl): Kapy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 12. 5. 2020

6:05 Má vlast (2. díl): Karlštejn **7:00** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:55** Muzikanti, hrajte **10:25** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Beze mne nemůžete nic... **11:10** Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (30. díl): Nezmaří **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch – publicista **16:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **16:55** BET LECHEM – vnitřní domov (13. díl): Leopold Mandič – svatý zpovědník z Padovy **17:40** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **17:50** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:00** Uzdrav naši zem [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 6. 5. 2020 **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **0:55** Post Scriptum [P] **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 13. 5. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2020 **6:25** Noční univerzita: Jan Royt – Zrození raně křesťanského umění **7:55** Biblická studna **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Nigérie: Halleluja **11:15** Divadélko Bubáček (22. díl): Strašidlo z proskovického mlýna **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr ZUŠ VI. Ambrose Prostějov **13:25** Oživení studené války?

TELEVIZE DOBRYCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

14:00 Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster – jezuita **15:25** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody (hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **15:40** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2020 **16:05** Víra do kapsy: Jak odpustit? **16:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (147. díl): Milokraj Marty Töpferové **17:35** Divadélko Bubáček (23. díl): Pohádka o výletě na hrad [P] **17:50** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:30** Terra Santa News: 13. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **23:20** Generální audience papeže Františka **23:40** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **0:15** Post Scriptum **0:25** Jak potkávat svět (54. díl): S Ivo Viktorinem **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 14. 5. 2020

6:05 Terra Santa News: 13. 5. 2020 **6:25** Církev za oponou: Seminář **8:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ich bin: Já jsem **10:20** Mezi pražci (87. díl): Květen 2020 **11:05** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **11:10** Divadélko Bubáček (23. díl): Pohádka o výletě na hrad **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast (2. díl): Karlštejn **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (61. díl): Marie Rottrová – zpěvačka **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2020 **16:20** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **16:30** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční [P] **17:05** Animované biblické příběhy: Lazar žije **17:35** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak Urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **17:50** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:00** Uzdrav naši zem [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 15. 5. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2020 **6:25** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **7:00** Víra do kapsy: Jak odpustit? **7:50** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Oživení studené války? **10:00** Dům

ze skla? **11:05** Divadélko Bubáček (24. díl): Jak Urbanovská princezna neprohloupila, když přišla pozdě **11:20** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na větrné hůrce **13:15** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:35** Církev za oponou: Seminář **14:00** Ovečky [L] **14:35** Cesta k andělům (62. díl): Miloslav Vlk – kardinál **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2020 **16:20** Buon giorno s Františkem **17:45** Putování do Lurd s Luckou a Bářou: Dobrodružství začíná! **17:50** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření **22:00** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **22:30** Outdoor Films s Vítem Kanyzou (78. díl): Mladý filmář s perspektivou **0:05** Post Scriptum **0:15** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 16. 5. 2020

6:05 Na druhý pohled: 2. díl: Boží vůle **7:50** Jak potkávat svět (53. díl): S Jiřím Stivínem **9:10** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **9:15** Animované biblické příběhy: Lazar žije **9:45** GOODWILLBOY V. (5. díl) **10:30** V posteli POD NEBESY V. (6. díl) **11:25** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě–Porubě **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 13. 5. 2020 **14:35** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční **15:05** Poletuchy: Na skok do televize **16:00** Hoja, hoja, mňe še dobre paše...!: Jánošíkove dni v Terchovej 2017 **17:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:55** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **19:00** Putování do Lurd s Luckou a Bářou: Dobrodružství začíná! **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Pavel VI. – nepochopený papež **21:05** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **21:20** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **22:50** Kristovy stopy v Římě **23:40** Živě s Noe **0:50** Noční univerzita: Prof. Pavel Dostálek, CSC. – Alergeny v potravinách **1:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 5. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Na druhý pohled: 3. díl: Pánu Bohu poručeno **8:10** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční **8:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře **10:05** Církev za oponou: Seminář **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Pavel VI. – nepochopený papež **13:45** Muzikanti, hrajte: Bojané **14:50** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **16:00** Živě s Noe **17:30** Animované biblické příběhy: Nebeské království [P] **17:55** Sedmihlásky (120. díl): Mám věneček, mám [P] **18:00** Mše svatá [L] **19:30** Příroda kolem nás: Rozmanité druhy naší přírody (slon indický, kudlanka nábožná a straka obecná) [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Bella **21:35** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **22:35** Zahrada Mariánská – Zvěstování: kostel Navštívení Panny Marie, Lechovice **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** V souvislostech **0:25** Buon giorno s Františkem **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 11. 5. o 14:35 hod.:
Láska a rodičovstvo – Manželská láska (dokument)

Ideál vernej a jedinečnej lásky na celý život nie je mŕtvvy. Aj dnes po ňom mladí túžia. Ale musia čeliť tlaku erotizovaného okolia. Manželstvá sa rozpadávajú, singl rodičia to majú ťažké. Je ešte dnes možné zachovať manželskú vernosť? Áno.

Utorok 12. 5. o 16:45 hod.: Kulmenie (Paolo Coelho)

Narodil sa bez známok života. Má za sebou búrlivý životný príbeh – 3 manželstvá, drogy, členstvo v satanistickej sekte, pobyty na psychiatrii. V súčasnosti žije len pár kilometrov od Lúrd. Patrí k najčítanejším autorom... alebo o tom, čo ste o Paolovi Coelhoovi chceli vedieť, ale nechcelo sa vám hľadať si informácie.

Streda 13. 5. o 20:30 hod.:
Fundamenty (Obnova liturgie)

Uvažovanie nad dokumentami 2. vatikánskeho koncilu s moderátorkou Janou Zlatohlávkovou a jej hosťami, prof. Milošom Lichnerom SJ a Jurajom Vittekom.

Štvrtok 14. 5. o 22:25 hod.: Slovo v obraze (Neboj sa!)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej

čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnícha zo Sampora... Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Piatok 15. 5. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätá Rita (filmový seriál)

V malej dedinke v horách chladnokrvne zbili a dobadali nemeckého turistu. Ale láska jeho priateľky, odvaha horlivého kňaza a príhovor svätej Rity z Cascie mu pomôžu sa zázračne vrátiť do života...

Sobota 16. 5. o 20:30 hod.:
Desať Božích prikázaní 2/2 (film)

Historický, Oscarom ocenený film hollywoodského režiséra Cecila B. DeMillea vychádza z knihy Exodus a popisuje príbeh Mojžiša. Až neskôr v dospelosti zistí pravdu o svojom pôvode. Rozhodne sa pomôcť hebrejskému ľudu a vyslobodiť ho z otroctva.

Nedeľa 17. 5. o 10:30 hod.:
Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos pri príležitosti 100. výročia narodenia svätého pápeža Jána Pavla II.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA
BREVIÁŘ PRO LAIKY
9. – 16. KVĚTNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 5.		PO 11. 5.		ÚT 12. 5.		ST 13. 5.		ČT 14. 5.		PÁ 15. 5.		SO 16. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	1673	1892	518	582	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	1365	1525	518	582	1367	1528
Antifony	587	660	828	929	843	946	858	963	1674	1893	890	997	1368	1529
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	813	914
Krátké čtení a zpěv	587	661	591	665	594	669	598	672	1674	1894	604	679	1368	1529
Antifona k Zach. kantiku	588	661	591	665	595	669	598	673	1365	1526	604	680	1369	1530
Prosby	588	661	592	665	595	669	598	673	1675	1894	604	680	1711	1927
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	1364	1523	599	1524	1366	1526	605	680	1369	1530
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	592	666	596	670	599	674	1676	1895	605	681	1713	1930
Závěrečná modlitba	588	662	592	666	595	670	599	673	1366	1526	605	680	1369	1530
Nešpory:														
SO 9. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	1366	1527	517	581
Antifony	585	659	590	663	838	940	853	957	868	973	1678	1897	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1678	1897	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	593	667	596	671	600	675	1680	1900	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	659	590	664	594	668	597	671	600	675	1367	1527	606	682
Prosby	586	660	590	664	594	668	597	672	600	675	1681	1900	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	592	666	1364	1523	599	1524	1366	1526	605	680
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 10. 5. – 5. neděle
velikonoční

1. čt.: Sk 6,1–7

Ž 33(32),1–2.4–5.18–19

 Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Petr 2,4–9

Ev.: Jan 14,1–12

Pondělí 11. 5. – ferie

1. čt.: Sk 14,5–18

Ž 115(113B),1–2.3–4.15–16

 Odp.: 1 (*Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,21–26

Úterý 12. 5. – nezávazná památka sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce
(v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 14,19–28

Ž 145(144),10–11.12–13ab.21

 Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,27–31a

Středa 13. 5. – nezávazná památka Panny Marie Fatimské

1. čt.: Sk 15,1–6

Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5

 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Čtvrtek 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26

Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8

 Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat svého lidu.*)

 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,9–17

Pátek 15. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,22–31

Ž 57(56),8–9.10–12

 Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi národy, Pane! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,12–17

Sobota 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého

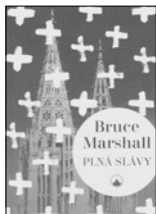
1. čt.: Řím 8,31b–39

Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31

 Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 10,17–22

HISTORICKÉ ROMÁNY

PLNÁ SLÁVA

Bruce Marshall • Z angličtiny přeložil Jan Čep • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková

Církev je plná slávy i přes hříšnost a nedokonalost lidí, kteří se k ní hlásí. Její slávou je totiž Bůh, který skrze ni promlouvá k světu. To je poselství historického románu B. Marshalla, který zachycuje dobu od roku 1908, první světovou válku a počátek druhé. Prostřednictvím hlavní postavy – poctivého a charakterního kněze Edmunda Smitha – nahlížíme do života jeho skotské farnosti se všemi radostmi a bolestmi. Otec Smith však ve všech náročných životních situacích obstojí.

Karmelitánské nakladatelství • Páté vydání, v KNA druhé Brož., 132x190 mm, 256 stran, 299 Kč

DOBÝVAT NEBE • ŽIVOT SV. KATEŘINY SIENSKÉ

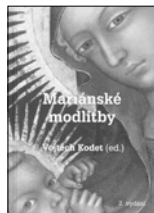
Louis de Wohl • Z angličtiny přeložila Jana Hájková • Redakce Martina Lechová a Lucie Mašátová

Román oživuje příběh sv. Kateřiny Sienské (1347–1380), jedné z nejpozoruhodnějších žen církevních dějin, učitelky Církve a spolupatronky Evropy. Barvířova dcera, předposlední z 25 dětí, se odmítá vdát a trvá na tom, že se zcela zasvětil Bohu. Navzdory překážkám vstupuje do třetího řádu sv. Dominika. Bez vzdělání, zato obdařená mimořádnou moudrostí od Boha i velkou láskou k lidem žije několik let v domě své rodiny a intenzivně se věnuje modlitbě. S tím, jak získává mystické zkušenosti, se kolem ní začne shromažďovat okruh jejích následovníků, laiků i kněží. Kateřina smíruje válčící městské státy v Itálii, burcuje vlažné církevní preláty i prosté věřící a při-

měje papeže, aby se vrátil z Avignonu do zpuštěného Říma. Její texty a dopisy vynikají vroucností, hloubkou a duchovní autoritou.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání Brož., 130x190 mm, 444 stran, 399 Kč

MARIÁNSKÁ ÚCTA

MARIÁNSKÉ MODLITBY

Uspořádal P. Vojtěch Kodet O. Carm. Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Velmi pestrá sbírka mariánských modliteb. První část obsahuje nejznámější mariánské modlitby, antifony a hymny (česky a latinsky), druhá část mariánské modlitby k různým příležitostem, třetí část růžence, litanie a pobožnosti. Ve čtvrté části jsou předloženy mariánské modlitby světců a přátel Božích, v poslední páté části pak najdeme liturgické modlitby a hymny křesťanského Východu. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé, rozšířené vydání Váz., A6, 320 stran, 229 Kč

MARIA, MATKA JEŽÍŠOVA

Elias Vella • Z angličtiny přeložila Františka Böhmová Odpovědná redaktorka Tereza Hubáčková

Maria je jedním z největších darů, jaké kdy lidstvo od Ježíše dostalo. Proto se nesmíme bát se jí otevřít a přijmout ji do svého života. Ovšem pouze ji zbožně obdivovat a oddaně uctívat nestačí. Je třeba, aby se v našem životě stala živou přítomností a vzorem. Elias Vella nám ukazuje, jak přijmout Marii za svou Matku, jak se jí nechat vést v učednictví a v lásce vůči jejímu Synu, k němuž nás ona doprovází a směřuje.

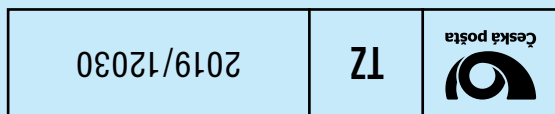
Karmelitánské nakladatelství Brož., 136x205 mm, 184 stran, 249 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc